

Non-alcoholic fatty liver disease (NAFLD) bestaat uit een leververvetting die voorkomt bij patiënten met overgewicht en daarmee gepaard gaande insuline-resistentie. Het ziektebeeld is variërend van simpele vervetting, leverontsteking (steatohepatitis; NASH) tot onomkeerbare leverschade. Door de obesitas epidemie neemt het aantal patiënten snel toe en vormt het de derde indicatie voor levertransplantatie. Bekend is dat in de categorie patiënten met NASH frequenter hart-en vaatziekten voorkomt en kan overgaan in levercirrose.

Het tijdig onderkennen en diagnostiseren is van belang. Vooralnog bestaat deze uit enerzijds uitsluiten van andere oorzaken van chronisch leverlijden en anderzijds een leverbiopt om ontsteking aan te tonen danwel uit te sluiten. Door de toename van het aantal patiënten en het risico op complicaties bij een leverbiopt bestaat de noodzaak tot andere, niet-invasieve diagnostische methoden.

Verdere ontrafeling van de onderliggende stoornissen op stofwisselingsnivo kan uiteindelijk leiden tot de ontwikkeling van nieuwe bloedmarkers. Daarnaast kunnen (nieuwe) beeldvormende technieken gebruikt worden om patiënten met een verhoogd risico op NASH te identificeren. Wereldwijde samenwerking in een aantal netwerken van onderzoekers en artsen hoopt antwoorden te geven op vragen hoe te diagnostiseren en uiteindelijk te behandelen.

Dit proefschrift richt zich op de pathofysiologie van NAFLD en de vertaling naar potentiële serologische markers. Daarnaast worden de mogelijkheden van nieuwe MRI-technieken bij NAFLD onderzocht.